

MARKA HUKUKU
SMK M. 25/6 - TMK M. 2
YARGITAY 11. HD - 04.06.2026
EKİM 2026

Markada Sessiz Kalma: Hükümsüzlük ve Tecavüz Davalarında Farklı Kurallar

Acquiescence in Trade Mark Law: Different Rules for Invalidity and Infringement

UĞURCAN TEKİN - ORTAK / PARTNER - ALİCAN TEKİN - ORTAK / PARTNER - BEYZA ERDEMİR - AVUKAT / ATTORNEY AT LAW

İşbu makale, marka hukukunda sessiz kalma yoluyla hak kaybının hükümsüzlük davaları ile marka hakkına tecavüz davalarında hangi yönlerden farklılaştığını ortaya koymak amacıyla hazırlanmıştır. Makalede önce hükümsüzlük davalarında beş yıllık sürenin başlangıcına ilişkin Yargıtay 11. Hukuk Dairesi kararları ve bu kararlar arasındaki farklılık, Dairenin 04.06.2026 tarihli ve E. 2026/3054, K. 2026/3267 sayılı son kararıyla birlikte aktarılmaktadır. Ardından tecavüz davalarındaki ölçütler incelenmekte ve hükümsüzlük davasında sessiz kalma nedeniyle hak kaybı kabul edilmese dahi aynı sessizliğin tecavüz davasında sonuç doğurabileceği ortaya konulmaktadır.

Hükümsüzlük davasında beş yıllık sürenin başlangıcına ilişkin Daire kararları farklı yöndedir; son karara göre süre tescilden önce işlemez, ancak tescilden önceki sessizlik tecavüz davasında dürüstlük kuralı uyarınca davacının karşısına çıkabilmektedir.

This article has been prepared with a view to setting out the respects in which loss of rights through acquiescence in trade mark law differs as between invalidity actions and trade mark infringement actions. The article first describes the decisions of the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation on the starting point of the five-year period in invalidity actions and the divergence between those decisions, together with its most recent decision, the decision of the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation dated 4 June 2026, E. 2026/3054, K. 2026/3267. It then examines the criteria applicable in infringement actions and shows that even where loss of rights through acquiescence is not accepted in an invalidity action, the same silence may have consequences in an infringement action.

The Chamber's decisions on when the five-year invalidity period begins diverge; under the most recent, it does not run before registration, yet earlier silence may count against an infringement claimant under good faith.

GİRİŞ - INTRODUCTION

Sessiz kalma yoluyla hak kaybı, yalın bir anlatımla, hakkının ihlal edildiğini bilen veya bilmesi gereken kişinin uzun süre hiçbir girişimde bulunmaması hâlinde, bu sessizliğe güvenerek yatırım yapan karşı tarafa sonradan dava açamaması anlamına gelmektedir. Kurumun arkasındaki düşünce, uzun süre ses çıkarmayan hak sahibinin karşı tarafta bir güven oluşturduğu ve bu güvenle çelişen davranışın hukuk düzenince korunmayacağıdır.

Marka uyumazlıklarında bu kurum iki ayrı dava türünde gündeme gelmektedir. Hükümsüzlük davasında davacı, davalı adına sicilde kayıtlı olan marka tescilinin silinmesini talep etmektedir. Tecavüz davasında ise davacı, davalının bir işareti

Put simply, loss of rights through acquiescence means that a person who knows, or ought to know, that their right is being infringed, yet takes no step whatsoever for a long period, cannot subsequently bring proceedings against the other party who has invested in reliance on that silence. The rationale behind the doctrine is that a right holder who remains silent for a long time creates reliance on the other side, and that conduct inconsistent with that reliance will not be protected by the legal order.

In trade mark disputes, the doctrine arises in two distinct types of action. In an invalidity action, the claimant seeks cancellation of a trade mark registration entered on the register in the defendant's name. In an infringement action, by

ticaret alanında kullanmasının durdurulmasını talep etmektedir. Birinci davanın hedefi sicildeki kayıt, ikinci davanın hedefi piyasadaki kullanımdır. Sessiz kalma yoluyla hak kaybı her iki davada da ileri sürülebilmekte, ancak iki davada aynı kurala bağlanmamaktadır.

Hükümsüzlük davaları bakımından kural 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'nun ("SMK") 25 inci maddesinin altıncı fıkrasında açıkça yazılıdır ve beş yıllık bir süre öngörmektedir. Tecavüz davaları bakımından ise SMK'da bir hüküm bulunmamakta, konu 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun ("TMK") 2 nci maddesindeki dürüstlük kuralına ve Yargıtay kararlarına göre çözülmektedir. Bu farklılık, aynı sessizliğin bir davada sonuç doğurmazken diğerinde doğurabilmesine yol açmaktadır.

contrast, the claimant seeks to stop the defendant's use of a sign in the course of trade. The target of the first action is the entry on the register; the target of the second is use in the market. Loss of rights through acquiescence may be raised in both actions, but it is not governed by the same rule in each.

For invalidity actions, the rule is expressly laid down in Article 25(6) of the Industrial Property Code No. 6769 ("IPC") and provides for a five-year period. For infringement actions, however, the IPC contains no provision, and the matter is resolved under the principle of good faith in Article 2 of the Turkish Civil Code No. 4721 ("TCC") and the case law of the Court of Cassation. This difference makes it possible for the same silence to produce no consequence in one action and yet to produce consequences in the other.

01

Hükümsüzlük Davasında Kural: Beş Yıllık Süre

The Rule in Invalidity Actions: The Five-Year Period

Hükümsüzlük davasında sessiz kalma yoluyla hak kaybı kanunla düzenlenmiştir. Önceki tarihli hak sahibi, sonraki tarihli markanın kullanılmasına beş yıl boyunca ses çıkarmamışsa, kendi önceki hakkına dayanarak o markanın hükümsüzlüğünü isteyememektedir.

In invalidity actions, loss of rights through acquiescence is governed by statute. Where the holder of an earlier right has not objected to the use of a later trade mark for five years, it cannot seek invalidity of that trade mark on the basis of its own earlier right.

KANUNDAKİ DÜZENLEME**STATUTORY PROVISION**

SMK'nın 25 inci maddesinin altıncı fıkrası şöyledir: "Marka sahibi, sonraki tarihli bir markanın kullanıldığını bildiği veya bilmesi gerektiği hâlde bu duruma birbirini izleyen beş yıl boyunca sessiz kalmışsa, sonraki tarihli marka tescili kötüniyetli olmadıkça, markasını hükümsüzlük gerekçesi olarak ileri süremez."

Article 25(6) of the IPC reads as follows: "Where the proprietor of a trade mark, knowing or being in a position to know that a later trade mark is being used, has remained silent in respect of that situation for five successive years, it may not rely on its trade mark as a ground for invalidity unless the registration of the later trade mark was made in bad faith."

Fıkra dört unsur içermektedir: Sonraki tarihli marka kullanılmaktadır, önceki hak sahibi bu kullanımı bilmektedir veya bilmesi gerekmektedir, sessizlik kesintisiz beş yıl sürmüştür ve sonraki marka tescili kötüniyetli değildir. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, 24.09.2025 tarihli ve E. 2025/840, K. 2025/5647 sayılı kararında "Anılan hükümde düzenlenen beş yıllık süre hak düşürücü süredir." ifadesine yer vermiştir. Sonraki tescil kötüniyetli ise süre hükümsüzlük talebine engel olmamaktadır.

Fıkra başvuru, yayım veya tescil tarihine bağlanmış bir süre yer almamaktadır. Fıkra süreyi, önceki hak sahibinin sonraki markanın kullanıldığını bildiği veya bilmesi gerektiği ana bağlamaktadır. Uygulamadaki tartışma da bu noktada toplanmaktadır: Sonraki marka tescilden önce de kullanılmışsa, beş yıl bu kullanımın öğrenildiği tarihten mi, yoksa en erken tescil tarihinden mi işlemeye başlayacaktır.

The provision contains four elements: the later trade mark is being used; the earlier right holder knows or ought to know of that use; the silence has lasted for five uninterrupted years; and the registration of the later trade mark was not made in bad faith. In its decision dated 24 September 2025, E. 2025/840, K. 2025/5647, the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation ("the Chamber") stated: "The five-year period laid down in the said provision is a forfeiture period." If the later registration was made in bad faith, the period does not bar the invalidity claim.

The provision contains no period tied to the date of application, publication or registration. It ties the period to the moment at which the earlier right holder knew or ought to have known that the later trade mark was being used. It is on this point that the debate in practice is focused: where the later trade mark was also used before registration, the question is whether the five-year period begins to run from the date on which that use became known or, at the earliest, from the date of registration.

02

Sürenin Başlangıcı: Dairenin Farklı Yöndeki Kararları

The Start of the Period: The Chamber's Divergent Decisions

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi bu soruya 2025 ve 2026 yıllarında verdiği dört kararda iki farklı yönde cevap vermiştir. Bu kararlardan 24.09.2025 ve 04.06.2026 tarihli olanlar aynı dosyaya aittir. Kararların üçü tescilden önceki kullanımın dikkate alınması gerektiğini belirtmekte, tarih itibarıyla en son karar ise sürenin tescilden önce işlemeyeceğini kabul eden bir direnme kararını onamaktadır.

In four decisions rendered in 2025 and 2026, the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation has answered this question in two different directions. Of these, the decisions of 24 September 2025 and 4 June 2026 belong to the same file. Three of the decisions state that use prior to registration must be taken into account, whereas the most recent decision in time upholds a decision to insist which accepted that the period does not run before registration.

Tescil Öncesi Kullanımı Dikkate Alan Kararlar

Daire, 19.03.2025 tarihli ve E. 2024/3476, K. 2025/1973 sayılı kararında beş yıllık süreyi tescil tarihinden başlatılan bölge adliye mahkemesi kararını bozmuştur. Kararda şu ifadeye yer verilmiştir: "hükümsüzlüğü istenen markanın, tescilli itibarı ile değil kullanılmaya başlanıldığı tarih itibarıyla, hükümsüzlük nedenini bilen menfaat sahibinin 5 yıl boyunca sessiz kalması yaptırma bağlanmıştır". Bu olayda hükümsüzlüğü istenen marka 26.01.2015 tarihinde tescil edilmiş, dava ise 24.01.2020 tarihinde, tescilden itibaren beş yılın dolmasına iki gün kala açılmıştır. Daire, davacının başvuruya 14.10.2013 tarihinde itiraz ettiğini ve markanın 2014 yılında kullanıldığını dikkate alarak sessiz kalma yoluyla hak kaybının gerçekleştiği sonucuna varmıştır. Bu karara göre davanın tescilden itibaren beş yıl içinde açılmış olması tek başına yeterli değildir.

Daire, 30.03.2026 tarihli ve E. 2025/4864, K. 2026/1820 sayılı kararında da tescilden önceki kullanım tarihlerinin dikkate alınması gerektiğini yinelemiş ve sessiz kalma nedeniyle hükümsüzlük talebinin reddine ilişkin kararı onamıştır. Bu olayda davalının aynı baskın unsuru taşıyan ve 2005 yılında tescil edilmiş bir başka markası bulunmakta, davalının ibareyi 2000 yılından beri alan adında kullandığı da anlaşılmaktadır. Daire aynı kararda, Bölge Adliye Mahkemesinin beş yıllık süreyi başvuru tarihinden hesaplayan gerekçesini "hatalı gerekçe" olarak nitelendirmiş, ancak bunu sonuca etkili görmemiştir.

Son Karar: 04.06.2026

Dairenin son kararına konu uyumsuzluğun bir tarafında, yiyecek ve içecek hizmetlerinde kullandığı ibareyi marka olarak tescil ettirmemiş bir işletme sahibi bulunmaktadır. Davacı konumundaki bu kişi, ibarenin 1988 yılından beri kullanıldığını ve ibareyi taşıyan işletmeyi 2011 yılında devraldığını ileri sürmüştür. Diğer tarafta, aynı ibareyi 2015 ve 2018 yılı numaralı iki tescille kendi adına marka olarak tescil ettirmiş olan davalı yer almaktadır. Davalı ise ibareyi aynı sektörde 1973 yılından beri kendisinin kullandığını savunmuştur. Davacı 2020 yılında davalı markalarının hükümsüzlüğünü ve kendi kullanımının davalının marka hakkına tecavüz ve haksız rekabet oluşturmadığının tespitini talep etmiştir.

Bakırköy 1. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi davayı kabul etmiş, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesi de 19.12.2024 tarihli kararıyla, gerekçeyi düzelterek aynı sonuca ulaşmıştır. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, 24.09.2025 tarihli kararıyla bu kararı davalı yararına bozmuştur. Bozma kararında öğretiyi atıfla şu ifadelere yer verilmiştir: "Hükümsüzlük davaları bakımından sessiz kalma yoluyla hak kaybında uygulanacak sürenin başlangıcının, tescil tarihinden başlatılması mutlak bir kural değildir. Eğer hükümsüzlüğü talep edilen marka, tescil tarihinden önce kullanılmış ise tescil tarihinden önceki kullanım tarihleri de dikkate alınmak zorundadır." Daire, davalının ibareyi 1973 yılından beri kullandığı yönündeki savunması dikkate alınarak sessiz kalma yoluyla hak kaybı koşullarının tartışılması gerektiğini belirtmiştir.

Bölge adliye mahkemesi, Yargıtayın bozma kararına uymak zorunda değildir; önceki kararında ısrar edebilir ve bu ısrara direnme denilmektedir. Somut olayda Bölge Adliye Mahkemesi bozma kararına uymamış ve önceki kararında direnmiştir. Direnme kararının gerekçesi iki ayaklıdır. Hukuki gerekçeye göre, SMK'nın 25 inci maddesinin altıncı fıkrasındaki "sonraki tarihli marka tescilli kötüniyetli olmadıkça" ifadesi, sessiz kalan markanın tescilli bir marka olmasını gerektirmektedir. Mahkeme bu noktada, "tescilsiz olarak kullanılan markanın hükümsüzlüğü talebiyle dava açılmayacağı, 5 yıllık dava açma hak düşürücü süresinin tescil tarihinden önceye götürülmesinin, henüz dava açma hakkı bulunmadan sürenin işletilmesi sonucunu doğuracağı" sonucuna varmış ve beş yıllık sürenin dolmadığını kabul etmiştir. Maddi gerekçeye göre ise davalının dayandığı 1973 tarihli iş yeri ruhsatı başka kişilerin adına kayıtlıdır ve davalının işletmesinin o işletmenin devamı olduğu ispatlanamamıştır.

Direnme kararı, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 373 üncü maddesinin beşinci fıkrası uyarınca önce kararına direnilen Dairece incelenmiştir. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, 04.06.2026 tarihli kararında "Bölge

Decisions Taking Pre-Registration Use into Account

In its decision dated 19 March 2025, E. 2024/3476, K. 2025/1973, the Chamber reversed a regional court of appeal decision that had started the five-year period from the date of registration. The decision states: "what is sanctioned is the silence for five years of the interested party who knows of the ground for invalidity, as from the date on which the trade mark whose invalidity is sought began to be used, not as from its registration". In that case, the trade mark whose invalidity was sought was registered on 26 January 2015, and the action was brought on 24 January 2020, two days before the expiry of five years from registration. Taking into account that the claimant had opposed the application on 14 October 2013 and that the trade mark had been used in 2014, the Chamber concluded that loss of rights through acquiescence had occurred. On this decision, the fact that the action was brought within five years of registration is not sufficient in itself.

In its decision dated 30 March 2026, E. 2025/4864, K. 2026/1820, the Chamber likewise reiterated that dates of use prior to registration must be taken into account, and upheld a decision rejecting an invalidity claim on the ground of acquiescence. In that case, the defendant held another trade mark bearing the same dominant element, registered in 2005, and it was also apparent that the defendant had been using the name in a domain name since 2000. In the same decision, the Chamber characterised the Regional Court of Appeal's reasoning calculating the five-year period from the application date as "erroneous reasoning", but did not regard it as affecting the outcome.

The Most Recent Decision: 4 June 2026

On one side of the dispute underlying the Chamber's most recent decision is the owner of a business who had not registered as a trade mark the name used for its food and beverage services. This party, the claimant, maintained that the name had been in use since 1988 and that the claimant had taken over the business bearing the name in 2011. On the other side is the defendant, which had registered the same name as a trade mark in its own name under two registrations whose numbers bear the years 2015 and 2018. The defendant, for its part, argued that it had itself been using the name in the same sector since 1973. In 2020, the claimant sought a declaration of invalidity of the defendant's trade marks and a declaration that its own use did not infringe the defendant's trade mark rights and did not constitute unfair competition.

The Bakırköy 1st Civil Court of Intellectual and Industrial Property Rights allowed the claim, and the 44th Civil Chamber of the Istanbul Regional Court of Appeal, by its decision dated 19 December 2024, reached the same result on amended reasoning. By its decision dated 24 September 2025, the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation reversed that decision in favour of the defendant. The reversal decision stated, with reference to legal scholarship: "In invalidity actions, it is not an absolute rule that the period applicable to loss of rights through acquiescence begins to run from the date of registration. If the trade mark whose invalidity is sought was used before the date of registration, the dates of use prior to registration must also be taken into account." The Chamber held that the conditions for loss of rights through acquiescence had to be examined in light of the defendant's defence that it had been using the name since 1973.

A regional court of appeal is not bound to comply with a reversal decision of the Court of Cassation; it may insist on its earlier judgment, and such insistence is referred to as a decision to insist. In the present case, the Regional Court of Appeal did not comply with the reversal decision and insisted on its earlier judgment. The reasoning of the decision to insist rests on two limbs. On the legal limb, the words "unless the registration of the later trade mark was made in bad faith" in Article 25(6) of the IPC presuppose that the trade mark in respect of which silence was kept is a registered trade mark. On this point, the court concluded that "an action seeking invalidity of a trade mark used without registration cannot be brought, and carrying the five-year forfeiture period for bringing an action back to a date before registration would result in the period running before any right of action had arisen", and accepted that the five-year period had not expired. On the factual limb, the 1973 business licence relied on by the defendant was registered in the names of other persons, and it had not been proven that the defendant's business was a continuation of that business.

Pursuant to Article 373(5) of the Code of Civil Procedure No. 6100, the decision to insist was first examined by the Chamber whose decision had been resisted. In its decision dated 4 June 2026, the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation

Adliye Mahkemesince verilen direnme kararında bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına göre davalı vekilinin bütün temyiz itirazları yerinde değildir" gerekçesiyle direnme kararını onamıştır. Karar kesin olarak ve oybirliğiyle verilmiştir. Anılan fıkraya göre Daire, direnme kararını yerinde görürse kendi kararını düzeltmekte, yerinde görmezse dosyayı Yargıtay Hukuk Genel Kuruluna göndermektedir. Daire dosyayı Hukuk Genel Kuruluna göndermemiş ve bu dosya bakımından kendi bozma kararından dönmüştür. Böylece davalının markaları hükümsüz kılınmış, davacının kullanımının tecavüz ve haksız rekabet oluşturmadığı da tespit edilmiştir.

upheld the decision to insist on the ground that "since it is understood that there is no error in the decision to insist rendered by the Regional Court of Appeal, all of the grounds of appeal of the defendant's counsel are unfounded". The decision was rendered finally and unanimously. Under that provision, if the Chamber finds the decision to insist well-founded, it corrects its own decision; if not, it refers the file to the General Assembly of Civil Chambers of the Court of Cassation ("the General Assembly"). The Chamber did not refer the file to the General Assembly and, as regards this file, departed from its own reversal decision. As a result, the defendant's trade marks were declared invalid, and it was also established that the claimant's use did not constitute infringement or unfair competition.

SADE ANLATIMLA

IN PLAIN TERMS

Hükümsüzlük davası, sicildeki bir tescilin silinmesi için açılır. Direnme kararındaki düşünce şudur: Tescil yokken silinecek bir kayıt da yoktur; açılması mümkün olmayan bir dava için süre işletilemez. Yargıtay son kararında bu direnme kararını onamıştır. Onanan direnme kararına göre beş yıl en erken tescil tarihinde işlemeye başlar.

An invalidity action is brought to cancel a registration on the register. The thinking behind the decision to insist is this: where there is no registration, there is no entry to cancel; and time cannot run for an action that could not have been brought. In its most recent decision, the Court of Cassation upheld this decision to insist. Under the decision to insist thus upheld, the five years begin to run at the earliest on the date of registration.

TARİH DATE	KARAR DECISION	SÜRENİN BAŞLANGICI BAKIMINDAN SONUÇ OUTCOME AS REGARDS THE START OF THE PERIOD
19.03.2025 19.03.2025	Bozma Reversal	Tescil tarihi değil, kullanım bilindiği tarih esas alınır The date on which the use was known, not the date of registration, is decisive
24.09.2025 24.09.2025	Bozma (son karara konu dosya) Reversal (file underlying the most recent decision)	Tescilden önceki kullanım tarihleri de dikkate alınır Dates of use prior to registration are also taken into account
30.03.2026 30.03.2026	Onama Upheld	Tescilden önceki kullanım tarihleri de dikkate alınır Dates of use prior to registration are also taken into account
04.06.2026 04.06.2026	Direnme kararının onanması Decision to insist upheld	Onanan direnme kararına göre süre tescilden önce işlemeyiz Under the decision to insist upheld, the period does not run before registration

DAİRENİN SÜRENİN BAŞLANGICINA İLİŞKİN KARARLARI / THE CHAMBER'S DECISIONS ON THE START OF THE PERIOD

03

Son Kararın Anlamı ve Öneriler

The Significance of the Most Recent Decision and Recommendations

Tarih itibarıyla en son karar, sürenin tescilden önceki bir tarihte işlemeye başlayamayacağını kabul eden direnme kararını onamıştır. Daire bu sonuca, aynı dosyada verdiği ve tescil öncesi kullanımın dikkate alınmasını isteyen bozma kararından dönerek ulaşmıştır. Bu yönüyle karar, hükümsüzlük davalarında beş yıllık sürenin tescil tarihinden itibaren hesaplanacağı görüşünü güçlendirmektedir.

Kararın sınırları da aynı açıklıkla belirtilmelidir. İlk olarak, Dairenin kendi gerekçesi tek cümleden ibarettir ve direnme kararındaki hukuki gerekçe ile maddi gerekçeden hangisinin benimsendiği ayrıca açıklanmamıştır. Davalının tescil öncesi kullanımı ispatlanmadığından, onama sonucu maddi gerekçeyle de açıklanabilmektedir. İkinci olarak, karar Hukuk Genel Kurulu kararı değil, direnmeyi yerinde bulan Dairenin kararıdır. Üçüncü olarak, Dairenin 19.03.2025 ve 30.03.2026 tarihli kararlarından açıkça döndüğüne ilişkin bir ifade kararda yer almamaktadır.

Kanaatimizce son karar esas alındığında hükümsüzlük davasında beş yıllık süre tescil tarihinden önce işlemeye başlamamaktadır. Bununla birlikte Dairenin önceki kararları ortadan kalkmış değildir ve uygulamanın yeknesak hâle geldiğini söylemek için erkendir. Bu nedenle hükümsüzlük davası açmayı düşünen önceki hak sahibinin tescil tarihinden itibaren beş yılın dolmasını beklememesi, davasını karşı tarafın kullanımını öğrendiği veya başvurusuna itiraz ettiği tarihten itibaren beş yıl dolmadan açması ihtiyatlı olacaktır. Tescilini korumak isteyen sonraki marka sahibi bakımından ise tescil öncesi kullanımın kendisine ait olduğunu ve karşı tarafa bilindiğini gösteren belgelerin saklanması önem taşımaktadır. Son

The most recent decision in time upheld a decision to insist which accepted that the period cannot start to run on a date preceding registration. The Chamber reached this outcome by departing from the reversal decision it had rendered in the same file, which had required pre-registration use to be taken into account. In this respect, the decision strengthens the view that, in invalidity actions, the five-year period is to be calculated from the date of registration.

The limits of the decision must be stated with equal clarity. First, the Chamber's own reasoning consists of a single sentence, and it does not separately explain which of the legal and factual limbs of the decision to insist it adopted. Since the defendant's pre-registration use could not be proven, the outcome of upholding can also be explained by the factual limb. Second, the decision is not a decision of the General Assembly but a decision of the Chamber finding the insistence well-founded. Third, the decision contains no statement that the Chamber has expressly departed from its decisions of 19 March 2025 and 30 March 2026.

In our assessment, on the basis of the most recent decision, the five-year period in an invalidity action does not begin to run before the date of registration. That said, the Chamber's earlier decisions remain in place, and it is too early to say that practice has become consistent. An earlier right holder contemplating an invalidity action would therefore be prudent not to wait for five years to elapse from the date of registration, but to bring the action before five years have elapsed from the date on which it learned of the other party's use or opposed the other party's application. For the proprietor of a later trade mark wishing to protect its registration, by contrast, it is important to retain documents showing that the pre-registration use was its own and was known to the other party. In the case

karara konu olayda davalının 1973 yılına dayanan kullanım iddiası, ruhsatın başka kişiler adına olması ve işletmenin devamlılığının gösterilememesi nedeniyle dikkate alınmamıştır.

underlying the most recent decision, the defendant's claim of use dating back to 1973 was disregarded because the licence was in the names of other persons and the continuity of the business could not be shown.

SADE ANLATIMLA

IN PLAIN TERMS

Başvurunun yayımlanması veya tescil, Kanunda süreyi kendiliğinden başlatan bir tarih olarak yer almaz. Son karara göre süre tescilden önce işlemez; daha önceki kararlara göre ise tescilden önceki kullanım da hesaba katılır. Kararlar arasındaki bu fark nedeniyle güvenli yol, tescil tarihini beklemeden, kullanımın öğrenildiği tarihten itibaren beş yıl içinde hareket etmektir.

Neither publication of the application nor registration appears in the Code as a date that automatically starts the period. Under the most recent decision, the period does not run before registration; under the earlier decisions, however, use prior to registration is also taken into account. Given this difference between the decisions, the safe course is to act within five years of learning of the use, without waiting for the date of registration.

04

Tecavüz Davasında Farklılıklar

Differences in Infringement Actions

Tecavüz davasında durum farklıdır. Önceki tarihli marka sahibi, işareti yıllardır kullanan kişiye karşı kullanımın durdurulması için dava açtığına SMK'nın 25 inci maddesinin altıncı fıkrası uygulanmamaktadır; çünkü bu fıkra yalnızca hükümsüzlük talebini düzenlemektedir. Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 24.03.2025 tarihli ve E. 2024/3651, K. 2025/2081 sayılı kararında, SMK'da tecavüz davaları bakımından sessiz kalma yoluyla hak kaybına ilişkin özel bir düzenleme bulunmadığı ve ilkenin temelinin TMK'nın 2 nci maddesi olduğu belirtilmiştir.

The position is different in an infringement action. Where the proprietor of an earlier trade mark brings an action to stop the use against a person who has been using the sign for years, Article 25(6) of the IPC does not apply, since that provision governs invalidity claims only. In the decision of the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation dated 24 March 2025, E. 2024/3651, K. 2025/2081, it was stated that the IPC contains no specific provision on loss of rights through acquiescence in infringement actions and that the principle is founded on Article 2 of the TCC.

KANUNDAKİ DÜZENLEME

STATUTORY PROVISION

TMK'nın 2 nci maddesi şöyledir: "Herkes, haklarını kullanırken ve borçlarını yerine getirirken dürüstlük kuralına uymak zorundadır. Bir hakkın açıkça kötüye kullanılmasını hukuk düzeni korumaz."

Article 2 of the TCC reads as follows: "Everyone must comply with the principle of good faith in exercising their rights and performing their obligations. The legal order does not protect the manifest abuse of a right."

Sürenin Ölçüsü

Tecavüz davalarında kanunda yazılı bir süre bulunmamaktadır. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, 25.10.2022 tarihli ve E. 2021/3291, K. 2022/7375 sayılı kararında ölçüyü şu şekilde ifade etmiştir: "Dairemizin yerleşik uygulamalarına göre, başkası adına en az beş yıl süre ile tescilli markanın üçüncü kişiler tarafından ciddi surette 5 yıl süreyle kullanımına marka sahibince sessiz kalınmasından ve markaya yatırım yapılmasından sonra hak sahibinin marka hakkına dayanarak tecavüz davası açması TMK m. 2 uyarınca dürüstlük kuralına aykırıdır". Bu davada davalı bir marka tesciline değil, işareti 2010 yılından beri ürünlerinde kullandığına dayanmıştır. Daire savunmanın yerinde olduğuna karar vermemiş, sessiz kalma savunması hakkında olumlu ya da olumsuz bir değerlendirme yapılmadan tecavüzün tespitine karar verilmesini bozma nedeni saymıştır.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 10.12.2025 tarihli ve E. 2024/376, K. 2025/798 sayılı kararında aktarılan Daire görüşüne göre ise "sessiz kalmanın kaç yıl sonra hak kaybına yol açacağı ile ilgili kesin bir süre vermek mümkün değildir" ve süre, somut olayın özelliklerine ve dürüstlük kuralına göre belirlenmektedir. İki karar birlikte okunduğunda, beş yılın kanuni bir süre değil, uygulamada kullanılan bir ölçüt olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle beş yılın dolmamış olması, marka sahibi bakımından tek başına güvence oluşturmamaktadır.

Koşullar ve İspat

Hukuk Genel Kurulu, 556 sayılı Kanun Hükmünde Kararname döneminde açılmış bir davada oy çokluğuyla verdiği aynı kararda ilkenin koşullarını ortaya koymuştur. Kararda şu ifadeye yer verilmiştir: "Markanın sahibi, haklı bir sebep olmaksızın markasına tecavüzden doğan haklarını uzun süre kullanmayarak bundan sonra da işaretin süregelen kullanımlarına karşı bu haklarını

The Benchmark Period

No statutory period applies in infringement actions. In its decision dated 25 October 2022, E. 2021/3291, K. 2022/7375, the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation expressed the benchmark as follows: "According to the settled practice of our Chamber, where the trade mark proprietor has remained silent in the face of serious use for five years by third parties of a trade mark registered in another's name for at least five years, and investment has been made in that trade mark, the subsequent bringing of an infringement action by the right holder on the basis of its trade mark right is contrary to the principle of good faith under Article 2 of the TCC". In that case, the defendant relied not on a trade mark registration but on having used the sign on its products since 2010. The Chamber did not hold the defence to be well-founded; rather, it treated as a ground for reversal the fact that infringement had been established without any assessment, favourable or unfavourable, of the acquiescence defence.

According to the Chamber's view as recounted in the decision of the General Assembly dated 10 December 2025, E. 2024/376, K. 2025/798, however, "it is not possible to set a definitive period after which silence will lead to loss of rights", and the period is determined according to the particular circumstances of the case and the principle of good faith. Read together, the two decisions show that five years is not a statutory period but a benchmark used in practice. Accordingly, the fact that five years have not elapsed does not, by itself, provide the trade mark proprietor with any assurance.

Conditions and Proof

In the same decision, rendered by majority in an action brought while Decree-Law No. 556 was in force, the General Assembly set out the conditions of the principle. The decision states: "Where the proprietor of a trade mark, without justified cause, has for a long time failed to exercise its rights arising from infringement of its trade mark and has thereby given rise to the belief that it will not exercise those

kullanmayacağı yönünde bir kanaat oluşturmuşsa artık bu hakkını kullanamaması gerekir." Karara göre hak sahibinin kullanımı bilmesi ve buna rağmen kabul edilebilir bir süre sessiz kalması, sessizliğin mücbir sebep gibi haklı bir nedene dayanmaması ve işareti kullanan kişinin iyiniyetli olması gerekmektedir. Kullanan kişi kötüniyetli ise sessiz kalma yoluyla hak kaybindan söz edilememektedir. Nitekim Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, 03.04.2024 tarihli ve E. 2022/6764, K. 2024/2755 sayılı kararında, davacıların eski çalışanı olan davalının aynı ibareyi kullanmasını ve tescil ettirmesini kötüniyetli saymış ve "kötü niyetli kullanımların ise sessiz kalma yoluyla hak kaybına sebep olmayacağı" sonucuna varmıştır.

Kararda iki husus daha vurgulanmıştır. Birincisi, "sessiz kalma nedeniyle dava açılmayacağı yönündeki savunma bir def'i olmayıp itirazdır"; diğer bir ifadeyle dava açılması açıkça hakkın kötüye kullanılması niteliğindeyse ve bu durum dava dosyasından anlaşılabiliriyorsa hâkim bunu kendiliğinden dikkate almaktadır. Bu durum, savunmaya esas olguların ve delillerin dosyaya eksiksiz sunulması gereğini ortadan kaldırmamaktadır. İkincisi, savunmanın ispatı markasal kullanımın hangi tarihte başladığının somut olarak ortaya konulmasına bağlıdır. Hukuk Genel Kurulu, vergi levhası, idari yaptırım tutanağı ve faturalardaki kullanımı markasal kullanım olarak değil, ticaret unvanı kullanımı olarak nitelendirmiş ve sessiz kalma savunmasının ispatı için yeterli görmemiştir.

Sessiz kalma yoluyla hak kaybının sonucu da sınırlıdır. Hukuk Genel Kurulunun aynı kararındaki ifadeyle, "Sessiz kalma yoluyla hak kaybında, hak genel olarak sona ermemekte, sadece bu haktan eylemine sessiz kalan kişi ya da kişilerin yararlanmasına katlanılmaktadır." Diğer bir ifadeyle davacının markası geçerliliğini korumakta, yalnızca sessiz kalan kullanıma karşı ileri sürülememektedir.

rights against the continuing uses of the sign in the future, it should no longer be able to exercise that right." According to the decision, the right holder must have known of the use and nevertheless remained silent for an appreciable period, the silence must not be based on a justified cause such as force majeure, and the person using the sign must be in good faith. Where the user is in bad faith, there can be no loss of rights through acquiescence. Indeed, in its decision dated 3 April 2024, E. 2022/6764, K. 2024/2755, the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation held that the use and registration of the same name by the defendant, a former employee of the claimants, was in bad faith, and concluded that "uses in bad faith will not give rise to loss of rights through acquiescence".

The decision emphasised two further points. First, "the defence that no action may be brought by reason of acquiescence is not a plea but an objection"; in other words, where bringing the action clearly amounts to an abuse of right and this is apparent from the case file, the court takes it into account of its own motion. This does not remove the need to submit the facts and evidence underlying the defence to the file in full. Second, proof of the defence depends on establishing concretely the date on which use as a trade mark began. The General Assembly characterised the use appearing on a tax registration certificate, an administrative sanction report and invoices not as use as a trade mark but as use of a trade name, and did not consider it sufficient to prove the acquiescence defence.

The consequence of loss of rights through acquiescence is also limited. In the words of the same General Assembly decision, "In loss of rights through acquiescence, the right is not extinguished generally; it is merely that the enjoyment of that right by the person or persons whose conduct was met with silence must be tolerated." In other words, the claimant's trade mark remains valid and simply cannot be asserted against the use in respect of which silence was kept.

KOŞUL CONDITION	ANLAMI MEANING	İSPAT BAKIMINDAN DİKKAT EDİLECEK HUSUS POINTS TO NOTE ON PROOF
Bilgi Knowledge	Hak sahibi kullanımı biliyor veya bilmesi gerekiyor The right holder knows or ought to know of the use	Aynı sektör, aynı bölge, yazışma, ihtarname, başvuruya itiraz hak sahibinin bilgisini gösterir Same sector, same region, correspondence, a cease-and-desist letter or an opposition to an application show the right holder's knowledge
Süre Time	Kabul edilebilir bir süre; uygulamada beş yıl ölçütü An appreciable period; in practice, a five-year benchmark	Markasal kullanımın başlangıç tarihi belgeyle gösterilmeli The date on which use as a trade mark began should be shown by documents
Haklı neden yokluğu Absence of justified cause	Sessizlik mücbir sebep gibi bir nedene dayanmıyor The silence is not based on a cause such as force majeure	Haklı nedenin ispatlanması gerekir The justified cause must be proven
İyiniyet Good faith	Kullanan kişi işareti seçerken ve kullanırken kötüniyetli değil The user was not in bad faith when choosing and using the sign	Önceki markanın bilinerek aynı işaretin seçilmesi aleyhe değerlendirilebilir; kötüniyet hâlinde savunma dinlenmez Choosing the same sign with knowledge of the earlier trade mark may be held against the user; in the case of bad faith, the defence will not be entertained
Yatırım (değerlendirmede ağırlık taşıyan unsur) Investment (an element carrying weight in the assessment)	İşarete emek ve sermaye konulmuş Effort and capital have been invested in the sign	Tabela, ambalaj, reklam, tanıtım ve satış belgeleri Signage, packaging, advertising, promotional and sales documents

TECAVÜZ DAVASINDA SESSİZ KALMA SAVUNMASININ KOŞULLARI / CONDITIONS OF THE ACQUIESCENCE DEFENCE IN AN INFRINGEMENT ACTION

Hükümsüzlükte Sonuç Doğurmayan Sessizlik Tecavüzde Sonuç Doğurabilir

İki dava arasındaki asıl fark, sürenin bağlandığı olguda ortaya çıkmaktadır. Hükümsüzlük davasında süre, son kararla onanan direnme kararına göre tescilden önce işlememektedir. Tecavüz davasında ise süre sicildeki bir kayda değil, işaretin fiilen kullanılmasına ve hak sahibinin bu kullanıma katlanmasına bağlıdır. Dolayısıyla işaretin tescilsiz olarak kullanıldığı yıllar hükümsüzlük davasında hesaba katılmayabilirken, tecavüz davasında değerlendirilmenin merkezinde yer almaktadır.

Bunun sonucu şudur: Sonraki marka yeni tescil edildiği için hükümsüzlük davasında sessiz kalma nedeniyle hak kaybı kabul edilmese bile, aynı taraflar arasındaki tecavüz davasında hak sahibinin tescilden önceki uzun sessizliği TMK'nın 2 nci maddesi kapsamında değerlendirilebilmektedir. Kanaatimizce son karara konu dosya da bu ayrımın izni taşımaktadır. Dairenin 24.09.2025 tarihli kararında aktarıldığı üzere ilk derece mahkemesi, tescilsiz kullanıcının

Silence Without Consequence in Invalidity May Have Consequences in Infringement

The essential difference between the two actions lies in the fact to which the period is tied. In an invalidity action, according to the decision to insist upheld by the most recent decision, the period does not run before registration. In an infringement action, by contrast, the period is tied not to an entry on the register but to the actual use of the sign and the right holder's tolerance of that use. Accordingly, while the years during which the sign was used without registration may not be taken into account in an invalidity action, they lie at the centre of the assessment in an infringement action.

The consequence is as follows: even if loss of rights through acquiescence is not accepted in an invalidity action because the later trade mark has only recently been registered, the right holder's long silence before registration may be assessed under Article 2 of the TCC in an infringement action between the same parties. In our assessment, the file underlying the most recent decision also bears traces of this distinction. As recounted in the Chamber's decision of 24 September

kullanımının tecavüz oluşturmadiğına karar verirken řu ek gerekçeye yer vermiştir: "davacının gerçek hak sahipliğı kabul edilmezse dahi, bu kere uzun yıllara dayalı ciddi ve aralıksız kullanımı karşısında uzun süre sessiz kalma suretiyle hak kaybı gündeme geleceğinden". Bölge Adliye Mahkemesi sonucu davacının önceki kullanıma dayalı hak sahipliğı üzerinden kurduğundan, bu ek gerekçe üst mahkemelerce ayrıca değerlendirilmiş değildir; ancak iki davadaki değerlendirmenin birbirinden bağımsız yürüdüğünü göstermektedir.

Kanaatimizce bu ayırım uygulamada iki sonucun bir arada ortaya çıkmasına yol açabilecektir. Bir işaretin uzun yıllar tescilsiz kullanıldıktan sonra tescil edildiğı ve daha eski tarihli marka sahibinin tescilden itibaren beş yıl dolmadan hükümsüzlük ve tecavüz talepleriyle dava açtığı durumda, son kararla onanan direnme kararına göre hükümsüzlük talebi süresinde sayılacak ve sonraki tescil hükümsüz kılınabilecektir. Aynı davada işareti kullanan taraf, SMK'nın 155 inci maddesi uyarınca sonraki tarihli tescilini tecavüz talebine karşı savunma gerekçesi yapamayacak, ancak tescilden önce başlayan uzun süreli kullanımına ses çıkarılmadığını TMK'nın 2 nci maddesi kapsamında ileri sürebilecektir. Bu savunmanın koşulları ispatlandığı takdirde önceki marka sahibi karşı tarafın tescilini sildirebilecek, ancak yıllarca ses çıkarmadığı kullanımın durdurulmasını elde edemeyebilecektir. Tescilin silinmesi ile kullanımın durdurulması ayrı talepler olduğundan, birinin kabulü diğerinin de kabul edileceğı anlamına gelmemektedir. Bu sonucu aynı davada birlikte ortaya koyan bir Yargıtay kararına rastlanmamış olup değerlendirme, yukarıda aktarılan kararların birlikte okunmasına dayanmaktadır.

Sessiz kalma savunmasının kabulü, işareti kullanan tarafa sınırsız bir koruma sağlamamaktadır. Kanaatimizce koruma sessiz kalan kullanımı sınırlıdır; işaretin yeni ürünlere veya önceki markaya yaklaşan yeni bir görünüme taşınması aynı korumadan yararlanmayabilecektir. Önceki marka geçerliliğini korumakta ve savunmanın kabulü kullanan tarafa yeni bir marka hakkı kazandırmamaktadır; SMK'nın 7 nci maddesinin birinci fıkrası uyarınca marka koruması tescil yoluyla elde edilmektedir.

2025, the court of first instance, in holding that the unregistered user's use did not constitute infringement, gave the following additional reasoning: "since, even if the claimant's status as the true right holder is not accepted, loss of rights through prolonged acquiescence will in that case arise in view of its serious and uninterrupted use spanning many years". Since the Regional Court of Appeal based its outcome on the claimant's rights arising from prior use, this additional reasoning has not been separately assessed by the higher courts; it nonetheless shows that the assessments in the two actions proceed independently of one another.

In our assessment, this distinction may in practice lead to two outcomes arising side by side. Where a sign has been used without registration for many years and is then registered, and the proprietor of an older trade mark brings an action for invalidity and infringement before five years have elapsed from registration, the invalidity claim will, under the decision to insist upheld by the most recent decision, be regarded as brought within time, and the later registration may be declared invalid. In the same action, the party using the sign will be unable, under Article 155 of the IPC, to rely on its later registration as a defence to the infringement claim, but will be able to argue under Article 2 of the TCC that no objection was raised to its long-standing use, which began before registration. If the conditions of that defence are proven, the earlier trade mark proprietor may have the other party's registration cancelled, yet may be unable to obtain an order stopping the use to which it raised no objection for years. Since cancellation of the registration and the stopping of the use are separate claims, the acceptance of one does not mean that the other will also be accepted. We have not come across a decision of the Court of Cassation setting out this outcome within a single action; the assessment rests on a combined reading of the decisions discussed above.

Acceptance of the acquiescence defence does not afford the party using the sign unlimited protection. In our assessment, the protection is confined to the use in respect of which silence was kept; extending the sign to new products, or to a new get-up closer to the earlier trade mark, may not benefit from the same protection. The earlier trade mark remains valid, and acceptance of the defence does not confer a new trade mark right on the user; under Article 7(1) of the IPC, trade mark protection is obtained through registration.

SADE ANLATIMLA

IN PLAIN TERMS

Tescilin silinmesi ve kullanımın durdurulması iki ayrı taleptir. İşareti yıllardır kullanan ama tescilli yeni olan taraf tescilini kaybedebilir. Buna karşılık karşı taraf yıllarca ses çıkarmamışsa ve kullanan taraf iyiniyetliyse, kullanım devam edebilir.

Cancellation of the registration and the stopping of the use are two separate claims. A party that has used the sign for years but registered it only recently may lose its registration. If, however, the other party raised no objection for years and the user is in good faith, the use may continue.

HÜKÜMSÜZLÜK DAVASI
INVALIDITY ACTIONTECAVÜZ DAVASI
INFRINGEMENT ACTION

Talep Claim	Sicildeki tescilin silinmesi Cancellation of the registration on the register	Piyasadaki kullanımın durdurulması Stopping the use in the market
Dayanak Basis	SMK m. 25/6 IPC Article 25(6)	TMK m. 2 ve Yargıtay kararları TCC Article 2 and Court of Cassation case law
Süre Time	Beş yıl Five years	Kanunda süre yok; uygulamada beş yıl ölçütü No statutory period; in practice, a five-year benchmark
Sürenin başlangıcı Start of the period	04.06.2026 tarihli kararla onanan direnme kararına göre tescilden önce işlemey; 19.03.2025 ve 30.03.2026 tarihli kararlara göre tescil öncesi kullanım ve hak sahibinin bilgisi dikkate alınır Under the decision to insist upheld by the decision of 4 June 2026, it does not run before registration; under the decisions of 19 March 2025 and 30 March 2026, pre-registration use and the right holder's knowledge are taken into account	Markasal kullanımın başlangıcı ve hak sahibinin bilgisi; tescil aranmaz Commencement of use as a trade mark and the right holder's knowledge; registration is not required
Tescilsiz kullanım dönemi Period of unregistered use	Son kararla onanan direnme kararına göre süreyi işletmez Under the decision to insist upheld by the most recent decision, does not set the period running	Değerlendirmede hesaba katılır Taken into account in the assessment
Kötüniyetin etkisi Effect of bad faith	Sonraki tescil kötüniyetliyse süre engel olmaz If the later registration was made in bad faith, the period is no bar	Kullanan kötüniyetliyse savunma dinlenmez If the user is in bad faith, the defence will not be entertained
Sonuç Outcome	Önceki hak hükümsüzlük gerekçesi yapılamaz The earlier right cannot be relied on as a ground for invalidity	Sessiz kalan kullanım durdurulamaz; marka geçerliliğini korur The use met with silence cannot be stopped; the trade mark remains valid

İKİ DAVADA SESSİZ KALMA YOLUYLA HAK KAYBI / LOSS OF RIGHTS THROUGH ACQUIESCENCE IN THE TWO ACTIONS

GENEL DEĞERLENDİRME VE SONUÇ / ASSESSMENT AND CONCLUSION

“Tescilden önceki sessizlik hükümsüzlük davasında süreyi başlatmayabilmekte, ancak aynı sessizlik tecavüz davasında dürüstlük kuralı aracılığıyla davacının karşısına çıkabilmektedir; belirleyici olan, zamanın nasıl kullanıldığı ve bunun nasıl belgelendiğidir.”

“Silence before registration may not start the period in an invalidity action, yet the same silence may confront the claimant in an infringement action through the principle of good faith; what counts is how time is used and documented.”

Sessiz kalma yoluyla hak kaybı hükümsüzlük davasında kanunla, tecavüz davasında ise dürüstlük kuralı ve Yargıtay kararlarıyla şekillenmektedir. Hükümsüzlük davasında beş yıllık sürenin başlangıcı konusunda Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin kararları aynı yönde değildir. Daire 19.03.2025, 24.09.2025 ve 30.03.2026 tarihli kararlarında tescilden önceki kullanımın dikkate alınması gerektiğini belirtmiş, 04.06.2026 tarihli son kararında ise sürenin tescilden önce işlemeyeceğini kabul eden direnme kararını onamıştır. Bu sonucun yerleşik uygulama hâline gelip gelmeyeceği sonraki kararlarla anlaşılabacaktır.

Tecavüz davasında süre kanunla belirlenmemiştir ve tescil tarihine bağlı değildir. Belirleyici olan, hak sahibinin kullanımı bilmesine rağmen uzun süre hareketsiz kalması, kullananın iyiniyeti ve işarete yapılan yatırımdır. Bu nedenle hükümsüzlük davasında sessiz kalma nedeniyle hak kaybı kabul edilmese bile, aynı sessizlik tecavüz davasında dürüstlük kuralı kapsamında değerlendirilebilmekte ve bir işareti uzun yıllardır kullanan kişi, daha eski bir marka sahibinin açtığı tecavüz davasında bu savunmaya dayanabilmektedir. Böyle bir durumda sonradan yapılan tescil hükümsüz kılınabilmekte, ancak tescilden önce başlamış olan kullanım devam edebilmektedir.

Kanaatimizce iki dava birlikte değerlendirildiğinde her iki taraf için de aynı sonuç ortaya çıkmaktadır: Belirleyici olan zamanın nasıl kullanıldığı ve bunun nasıl belgelendiğidir. Marka sahibi bakımından piyasanın düzenli izlenmesi ve benzer bir kullanım öğrenildiğinde gecikmeden hareket edilmesi önem taşımaktadır. İhtarname gönderilmesi tek başına yeterli olmayabilecektir. Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 05.03.2026 tarihli ve E. 2025/4311, K. 2026/1331 sayılı kararıyla onanan bölge adliye mahkemesi kararında, ardından dava açılmayan ihtarname dikkate alınmamış ve kullanımın izinle başladığı olayda dört buçuk yılı aşan sessizlik dürüstlük kuralı bakımından yeterli görülmüştür. İşareti tescilsiz kullanan kişi bakımından ise kullanımın başlangıcını ve sürekliliğini gösteren tarihli belgelerin saklanması ve marka tescilinin geciktirilmemesi yerinde olacaktır. Netice itibarıyla tescilden önceki sessizlik hükümsüzlük davasında süreyi başlatmayabilmekte, ancak aynı sessizlik tecavüz davasında dürüstlük kuralı aracılığıyla davacının karşısına çıkabilmektedir.

Loss of rights through acquiescence is shaped by statute in invalidity actions and by the principle of good faith and the case law of the Court of Cassation in infringement actions. The decisions of the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation on the starting point of the five-year period in invalidity actions do not point in the same direction. In its decisions of 19 March 2025, 24 September 2025 and 30 March 2026, the Chamber stated that use prior to registration must be taken into account, whereas in its most recent decision of 4 June 2026 it upheld a decision to insist which accepted that the period does not run before registration. Whether this outcome becomes settled practice will become clear from subsequent decisions.

In an infringement action, the period is not fixed by statute and is not tied to the date of registration. What is decisive is the right holder's prolonged inaction despite knowing of the use, the user's good faith and the investment made in the sign. Accordingly, even if loss of rights through acquiescence is not accepted in an invalidity action, the same silence may be assessed under the principle of good faith in an infringement action, and a person who has used a sign for many years may rely on this defence in an infringement action brought by the proprietor of an older trade mark. In such a case, the subsequent registration may be declared invalid, while the use that began before registration may continue.

In our assessment, when the two actions are considered together, the same conclusion emerges for both parties: what is decisive is how time has been used and how this has been documented. For the trade mark proprietor, it is important to monitor the market regularly and to act without delay once a similar use comes to its attention. Sending a cease-and-desist letter may not, on its own, be sufficient. In the regional court of appeal decision upheld by the decision of the 11th Civil Chamber of the Court of Cassation dated 5 March 2026, E. 2025/4311, K. 2026/1331, a cease-and-desist letter that was not followed by an action was disregarded and, in a case where the use had begun with permission, silence exceeding four and a half years was held sufficient for the purposes of the principle of good faith. For a person using a sign without registration, it would be advisable to retain dated documents showing the commencement and continuity of the use and not to delay registering the trade mark. Ultimately, silence before registration may not start the period running in an invalidity action, yet the same silence may, through the principle of good faith, come back to confront the claimant in an infringement action.

ATIF YAPILAN MEVZUAT VE KARARLAR / LEGISLATION AND DECISIONS CITED

SMK m. 7/1 · SMK m. 25/6 · SMK m. 155 · TMK m. 2 · HMK m. 373/5 · 556 sayılı KHK · Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 25.10.2022, E. 2021/3291, K. 2022/7375 · Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 03.04.2024, E. 2022/6764, K. 2024/2755 · İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesi 19.12.2024 · Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 19.03.2025, E. 2024/3476, K. 2025/1973 · Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 24.03.2025, E. 2024/3651, K. 2025/2081 · Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 24.09.2025, E. 2025/840, K. 2025/5647 · Yargıtay Hukuk Genel Kurulu 10.12.2025, E. 2024/376, K. 2025/798 · Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 05.03.2026, E. 2025/4311, K. 2026/1331 · Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 30.03.2026, E. 2025/4864, K. 2026/1820 · Yargıtay 11. Hukuk Dairesi 04.06.2026, E. 2026/3054, K. 2026/3267

IPC Article 7(1) · IPC Article 25(6) · IPC Article 155 · TCC Article 2 · Code of Civil Procedure Article 373(5) · Decree-Law No. 556 · 11th Civil Chamber of the Court of Cassation, 25 October 2022, E. 2021/3291, K. 2022/7375 · 11th Civil Chamber of the Court of Cassation, 3 April 2024, E. 2022/6764, K. 2024/2755 · 44th Civil Chamber of the Istanbul Regional Court of Appeal, 19 December 2024 · 11th Civil Chamber of the Court of Cassation, 19 March 2025, E. 2024/3476, K. 2025/1973 · 11th Civil Chamber of the Court of Cassation, 24 March 2025, E. 2024/3651, K. 2025/2081 · 11th Civil Chamber of the Court of Cassation, 24 September 2025, E. 2025/840, K. 2025/5647 · General Assembly of Civil Chambers of the Court of Cassation, 10 December 2025, E. 2024/376, K. 2025/798 · 11th Civil Chamber of the Court of Cassation, 5 March 2026, E. 2025/4311, K. 2026/1331 · 11th Civil Chamber of the Court of Cassation, 30 March 2026, E. 2025/4864, K. 2026/1820 · 11th Civil Chamber of the Court of Cassation, 4 June 2026, E. 2026/3054, K. 2026/3267

İşbu makale genel bilgilendirme amacıyla hazırlanmış olup hukuki tavsiye niteliği taşımamaktadır. Makalede anılan mahkeme kararları yayın tarihi itibarıyla erişilebilen karar metinlerine dayanmaktadır; karar özetlerinde yer alan tespitler ilgili mahkemelerin değerlendirmesidir. İşbu yazı avukat ile müvekkil arasında bir ilişki kurmak ve güncellenmesi hususunda herhangi bir taahhüt içermemektedir. 5 Ekim 2026.

This article has been prepared for general information purposes only and does not constitute legal advice. The court decisions referred to are based on the decision texts accessible as at the date of publication; findings recorded in decision summaries are those of the relevant courts. This article does not create an attorney-client relationship and contains no undertaking as to its updating. 5 October 2026.